

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce : **ČEPS a.s., se sídlem Praha 10, Elektrárenská 774/2, IČ 257 02 556**, zast. Mgr. Zbyněk Čermák, advokát se sídlem Hradec Králové 4, Pardubická 298, proti žalovanému : Ministerstvo životního prostředí se sídlem Praha 10, Vršovická 65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.6.2009, č.j. 971/420/09 43459/ENV09, sp. zn. P /2166,

t a k t o :

I. Žaloba s e o d m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo žalobci k jeho podnětu (rozkladu) ze dne 11.2.2009 k přezkoumání rozhodnutí Ministerstva životního prostředí , odboru výkonu státní správy I, ze dne 24.1.2009, které nabylo právní moci dne 29.1.2009), č.j. 500/1042/503 21/08, jímž bylo rozhodnuto v řízení o odvolání proti rozhodnutí Správy chráněné krajinné oblasti Český kras ve věci zákazu provedení údržby ochranného pásma vedení přenosové soustavy v k.ú. Radotín. V tomto sdělení po provedení přezkumného řízení podle § 94 a násl. správního řádu (zák. č. 500/2004 Sb.) žalovaný rekapituluje skutkový stav a uvádí, že po projednání podnětu rozkladovou komisí, s přihlédnutím k jejímu doporučení a po prostudování komplexního spisového materiálu shledal podnět nedůvodným, neboť pravomocné rozhodnutí ze dne 24.1.2009 bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Námitky žalobce v podnětu jsou opakováním námitk uplatněných v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Žalovaný tyto námitky odmítl jako neodůvodněné a plně se ztotožnil s argumentací v rozhodnutí ministerstva ze dne 24.1.2009, stejně jako s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 14.4.2008, a shledal je v souladu se zákonem. Podnět žalobce žalovaný odložil bez dalších opatření s tím, že citované rozhodnutí ministerstva ze dne 24.1.2009 zůstává i nadále v platnosti.

Žalobce v podané žalobě namítal nezahájení přezkumného řízení napadeným rozhodnutím s tím, že v předchozím řízení byla porušena jeho práva, neboť žalovaný po obdržení rozkladu nepostupoval zcela v souladu s ust. § 152 odst. 3 správního řádu, pouze mu vnitřním sdělením po doručení rozkladu oznámil, že obsah podání žalobce vyhodnotil jako podnět k zahájení přezkumného řízení a předložil jej k projednání rozkladové komisi ministra životního prostředí, která v nejbližší době rozhodne, zda jsou splněny zákonné podmínky pro zahájení přezkumného řízení podle § 95 odst. 1 správního řádu. Poté vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí. K tomu žalobce poukazoval na nedostatky v uvedení dat písmností žalovaného s tím, že to nasvědčuje nečinnosti správního orgánu z hlediska běhu lhůt ve smyslu § 80 správního řádu a zároveň to má vliv i na běh dalších lhůt pro zahájení přezkumného řízení ve smyslu § 96 odst. 1 tohoto zákona.

Tvrdil, že byl žalovaný povinen žalobce informovat o složení rozkladové komise, aby se k jejímu složení mohl žalobce podle § 14 popř. § 134 správního řádu vyjádřit, současně tím žalobci znemožnil účastnit se jednání rozkladové komise.

Žalovaný také pochybil, pokud nevydal usnesení o zahájení přezkumného řízení a v důsledku toho pak nevydal rozhodnutí podle § 97 správního řádu o zastavení řízení či jiném rozhodnutí ve věci. Proto nelze posoudit, zda rozkladová komise je nadřízeným správním orgánem odboru výkonu státní správy I. a zda její členové nejsou případně vyloučeni z řízení.

Žalovaný se také v dostatečném rozsahu nevypořádal se skutkovým tvrzením žalobce v rozkladu, týkající se aplikace zák. č. 458/2000 Sb. (energetický zákon) a vztahující se k otázce povinností taxativně stanovených žalobci energetickým zákonem. K tomu žalobce poukázal na ust. § 46 odst. 9, § 24 odst. 3 písm. g) a 43 energetického zákona.

Žádal, aby soud žalobou napadeného rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a dále k povinnosti informovat o složení rozkladové komise uvedl, že z žádného ustanovení správního řádu tato povinnost nevyplyvá. Jmenný seznam jejich stálých členů je veřejný dokument přístupný i na webových stránkách žalovaného, žalobce mohl požádat o nahlédnutí do tohoto seznamu, měl možnost namítat jejich podjatost, přičemž převážnou většinu členů tvoří externí odborníci z oblasti správního práva a menšinu zaměstnanci žalovaného. Jejich jména jsou uvedena ve spisovém materiálu projednávané věci. K tomu konstatoval, že ve věci žalobce není důvod pro podjatost, neboť rozhodoval v 1. a 2. stupni různý správní orgán a rozkladová komise pouze posuzovala podnět žalobce k provedení přezkumného řízení. Dále poukázal na ust. § 134 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 3 správního řádu s tím, že jednání komise mohou být přítomni pouze její členové, příp. osoba, pověřená sepsáním protokolu. Podle ust. § 152 odst. 3 správního řádu je rozkladová komise zvláštním poradním orgánem ministra a ministr rozhoduje na základě jejího doporučení. Usnesení o zahájení přezkumného řízení podle § 96, resp. § 97 správního řádu nemohlo být vydáno, neboť nebyly splněny zákonné podmínky, když žalovaný po předběžném posouzení věci došel k závěru, že podnětem napadené rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy. K nedostatku odůvodnění svého rozhodnutí stran skutkových námitek žalobce žalovaný uváděl shodně jako v žalobou napadeném rozhodnutí (sdělení) a zdůraznil, že stejné námítky žalobce vznesl již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, se kterými se věcne vypořádalo Ministerstvo životního prostředí, OVSS I. v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 24.1.2009. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nepřipustnou odmítl.

Soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného, jehož zrušení se žalobce domáhá, je z přezkoumání soudem vyloučeno.

Podle § 2 s.ř.s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž

se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného zákonného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

Ustanovení § 70 písm. a/ s.ř.s. stanoví, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jež nejsou rozhodnutími; na tom nic nemění skutečnost, že z formálního hlediska rozhodnutími nepochybně jsou, pouze však nejsou takovými rozhodnutími, která zakládají žalobní legitimaci podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. A právě takovým úkonem je rozhodnutí správního orgánu, jehož přezkumu se žalobce domáhá. Žalobce totiž napadeným rozhodnutím nemohl být dotčen na svých právech, protože se jím o žádných jeho právech či povinnostech nerozhodovalo.

Přezkumné řízení je ve správním řádu z r. 2004 upraveno v ust. § 94 a násl..

Podle ust. § 94 odst. 1 tohoto zákona v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

Podle ust. § 96 odst. 2 téhož zákona soulad rozhodnutí s právními předpisy se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Příslušný správní orgán posoudí spisový materiál a podle potřeby zajistí vyjádření účastníků a správních orgánů, které řízení prováděly.

Žalobce se svým podáním označeným jako rozklad domáhal přezkoumání pravomocného rozhodnutí žalovaného ve věci zákazu provedení údržby ochranného pásma vedení přenosové saoustavy v k.ú. Radotín z důvodů předně uvedených. Jak vyplývá se shora citovaného ust. § 94 odst. 1 správního řádu z r. 2004 není toto podání, které žalovaný právem posoudil jako podnět k zahájení přezkumného řízení, návrhem na zahájení řízení a jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů ve stanovené lhůtě podateli. V projednávané věci žalovaný přezkoumal podnětem napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v souladu s ust. § 96 odst. 2 téhož zákona, podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání a dospěl k závěru, že důvody pro zahájení přezkumu ve věci žalobce nejsou. O tom jej uvědomil sdělením ze dne 15.6.2009, č.j. 971/420/09 43459/ENV09, sp. zn. P /2166, které žalobce napadl touto žalobou. Sdělení správního orgánu, kterým podateli podnětu k provedení přezkumného řízení podle ust. § 94 a násl. správního řádu z r. 2004 oznamuje, že neshledal důvody k jeho zahájení ve smyslu ust. § 94 odst. 1 téhož zákona, není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť jím, stejně jako sdělením správního orgánu podle ust. § 65 a násl. správního řádu z r. 1967, nedošlo k založení, změně, zrušení či závaznému určení práv a povinností účastníka řízení. Takový úkon je podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. vyloučen ze

soudního přezkoumání ve správním soudnictví (obdobně usnesení VS v Praze ze dne 12.9.1997, č.j. 7 A 179/95-17 a rozsudek NSS ze dne 14.7.2004, č.j. 7 As 20/2004 – 87 a ze dne 29.6.2006, č.j. 5 As 34/2005-60).

V dané věci nelze aktivní legitimaci žalobce dovodit ani z ust. § 65 odst. 2 s.ř.s. Slovní spojení „rozhodnutí správního orgánu“ v ust. § 65 odst. 2 s.ř.s. je totiž nutno vykládat právě ve smyslu legislativní zkratky zakotvené v prvním odstavci tohoto zákonného ustanovení. Proto i žaloba podávaná dle § 65 odst. 2 s.ř.s. musí směřovat proti rozhodnutí, které je úkonem správního orgánu, jež zakládá, mění, ruší nebo závazně určuje práva či povinnosti určitého adresáta tohoto správního aktu. Soudní řád správní v ust. § 65 odst. 2 s.ř.s. pouze umožňuje podat žalobu proti takovému rozhodnutí správního orgánu i tomu účastníku správního řízení, jehož hmotněprávní oprávnění či povinnosti nebyly rozhodnutím dotčeny, tvrdí-li, že byl postupem správního orgánu zkrácen na (procesních) právech, která mu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Dle ust. § 46 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný. Dle ust. § 68 písm. e/ s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Soud přitom neměl pochyb o tom, že ve věci rozhodoval příslušný správní orgán, neboť, jak již bylo shora žalovaným uvedeno v písemném vyjádření k žalobě, z ust. § 152 odst. 3 správního řádu vyplývá, že rozkladová komise je zvláštním poradním orgánem ministra, který stojí v čele správního úřadu. V přezkumném řízení podle § 94 a násl.ve spojení s ust. § 178 odst. 2 tohoto zákona rozhoduje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Soud proto podanou žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítl. Z tohoto důvodu se nezabýval námitkami, které žalobce v žalobě uplatnil.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s. neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.**

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 25. února 2011

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Václav Kolářek